

Arrest

nr. 279 523 van 26 oktober 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 15 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 september 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J.-C. DOCQUIR, die *loco* advocaat F. GELEYN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 6 februari 2020 en verzoekt op 14 februari 2020 om internationale bescherming. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) verklaart het verzoek op 20 juni 2022 kennelijk ongegrond en aan verzoeker wordt internationale bescherming geweigerd. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 21 juni 2022 aangetekend aan verzoeker wordt verzonden en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Tbilisi. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

In 2016 ontmoette u de journalist Z.S. (CG: xxxxxxx). U begon voor hem te werken achter de schermen. Uw taak was video-opnames te maken en de veiligheid van S. te garanderen. U vergezelde hem bij opnames in tv-studio's en beschermde hem tijdens manifestaties op straat. In die tijd werd S. meerdere keren gearresteerd. U werd verschillende keren opgeroepen om verklaringen af te leggen bij de politie, maar u werd niet vastgehouden.

De laatste weken voor uw vertrek merkte u dat er verschillende donkere auto's langs uw huis reden en u achtervolgden. Uw moeder en zus werden gebeld door onbekende nummers. Ze werden bedreigd en er werd hen gezegd dat u uw samenwerking met S. moest stoppen; anders zouden ze drugs bij u verstopten en u arresteren.

Op 22 januari 2020 verliet u samen met Z.S. Georgië. Op 6 februari 2020 kwam u aan in België, waar u op 14 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: paspoort, identiteitskaart, rijbewijs, links naar artikels van Z.S., artikel over 20/07/2019, verklaring van ZS Facebookaccounts van Z.S., Foto's met Z.S., financiële transactie met M. V., de geboortakte van uw kind, uw arbeidscontract en een bedreiging op sociale media.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië in de gevangenis te belanden omwille van uw banden met de journalist Z.S. (CG: xxxxxxx).

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst. Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U stoelt uw verzoek om internationale bescherming voornamelijk op uw samenwerking met Z.S. U verklaart dat zijn problemen ook die van u zijn (CGVS-1, p.6). Het CGVS stelt uw hechte band en nauwe professionele samenwerking met S niet in vraag. Er moet wel opgemerkt worden dat u niet uit politieke overtuiging voor S. werkte. U verklaart dat u weinig te maken had met journalistiek, dat u zich vooral wilde verdiepen in de beelden, het camerawerk. Uw werk met Z. was een mooie kans om verder te groeien in die richting (CGVS-2, p.5). U stelde zelf nooit politieke daden en nam nooit initiatieven in die richting. U verklaart in de toekomst niet opnieuw in de politieke journalistiek actief te willen zijn in Georgië (CGVS-2, p.8). U slaagt er niet in aan te tonen dat de problemen die u ondervond in Georgië even zwaarwichtig waren als die van S. Uit de verschillende incidenten die u aanhaalt blijkt duidelijk dat u als medewerker achter de schermen beduidend minder risico liep dan S. Wanneer S. 45 dagen lang opgesloten zat vanwege een belediging op facebook, werd u ook opgeroepen door de politie. U werd ondervraagd en gewaarschuwd voor uw samenwerking met Z., maar u mocht anderhalf uur later beschikken. In 2018 werd S. zeven uur vastgehouden omwille van een incident op de luchthaven. U werd een half uur ondervraagd. In tegenstelling tot S. bent u nooit gearresteerd door de politie. U bent ook nooit het slachtoffer geworden van fysiek geweld tijdens een politieke activiteit. (CGVS-1, p.7-8). U slaagt er dus niet in aan te tonen dat u dezelfde, zwaarwichtige vrees voor vervolging als Z.S. kent. Wat de bedreigingen op sociale media die u beweert te krijgen betreft, moet vastgesteld worden dat het om louter schriftelijke bedreigingen van onbekenden gaat (CGVS-2, p.6), zonder enig gevolg. Dit is niet zwaarwichtig genoeg om als vervolging of ernstige schade aanzien te worden.

U vreest dat de autoriteiten drugs bij u zouden verstoppem om u te kunnen arresteren en valselyk te kunnen beschuldigen (CGVS-1, p.6). Verder haalt u aan dat er verschillende onbekende, donkere auto's voorbij uw huis reden, en dat uw zus en moeder door onbekende nummers gebeld werden. U vermoedt dat de SUSI hiervoor verantwoordelyk was (CGVS-1, p.8). Deze telefoons zijn tot heden niet gestopt (CGVS-2, p.6). Kort voor uw tweede persoonlijk onderhoud, op paasmaandag 2022, kwamen onbekenden met zaklampen naar het huis van uw moeder en uw huis. Uw moeder schrok en kreeg een astma-aanval waardoor ze in het ziekenhuis belandde. Ook deze mannen waren vermoedelyk van de SUSI (CGVS-2, p.4).

Uw verklaringen in dit deel van uw relaas zijn echter niet consistent en tevens lykt het er sterk op dat u uw relaas in de loop van de procedure heeft proberen aandikken. Zo verklaarde u vooreerst dat de onbekenden die uw moeder en zus belden ermee dreigden drugs te verstoppem (CGVS-1, p.6). Vervolgens zegt u dat de gedachte bij u op kwam dat de autoriteiten dit bij u zouden doen omdat er veel incidenten waren waarbij de politie mensen vals beschuldigde, maar dat u nooit bedreigd werd met het plaatsen van drugs bij u (CGVS-1, p.8). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud zei u dan weer dat de SUSI tegen u zei dat ze wel wisten dat u cannabis rookte (CGVS-2, p.6). Deze inconsistenties ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vrees. U brengt bovendien geen enkel concreet element aan om uw vrees voor de SUSI te staven. U werd nooit opgeroepen door de SUSI en kwam geen enkele keer in contact met iemand van de SUSI (CGVS-2, p.6). U beroept zich in uw vrees voor de SUSI louter op vermoedens.

Naast de SUSI zou ook de politie u onder druk gezet hebben. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat de politie u wanneer Z. in 2019 voor 45 dagen in de cel zat 'een beetje onder druk gezet' had om te stoppen met uw werk. Over uw ondervraging na het bezoek van Angela Merkel aan Georgië in 2018, zei u dat u ongeveer een half uur vragen stelden over uw activiteiten en uw samenwerking met Z. (CGVS-1, p.7). Tijdens uw tweede onderhoud verklaarde u dat de politie na het bezoek van Angela Merkel dreigde dat u in de gevangenis zou belanden of gedood zou worden indien u niet stopte met uw werk (CGVS-2, p.7). Uw verklaringen tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stemmen niet overeen met die van uw eerste persoonlijk onderhoud. Wanneer u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheden, verklaarde u dat uw verklaringen niet erg verschillend waren en dat u vaak bedreigd werd (CGVS-2, p.7). Ten eerste kan verwacht worden dat u reeds in het eerste persoonlijk onderhoud duidelijkheid schepte over de verschillende bedreigingen door de politie. Dat u dit naliet doet reeds afbreuk aan de bijkomende bedreigingen die u in uw tweede onderhoud aanvoert. Bovendien verklaart het bestaan van verschillende dreigementen door de politie geenszins waarom u het meest ernstige incident, namelijk een expliciete bedreiging met de dood, pas tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud ter sprake brengt. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud zei u over uw ondervraging in 2018 alleen dat u ongeveer een half uur ondervraagd werd over uw activiteiten en uw samenwerking met Z. en zei u niets over een doodsb bedreiging (CGVS-1, p.7). Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

U slaagt er aldus niet in aannemelyk te maken dat de autoriteiten, de politie noch de SUSI, u in Georgië bedreigden of naar u op zoek waren. U maakt dan ook niet aannemelyk dat u een gegronde vrees koestert om bij terugkeer naar Georgië in de gevangenis te belanden.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelyk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw paspoort, identiteitskaart en rijbewijs tonen louter uw identiteit en afkomst uit Georgië aan, dewelke niet betwist worden door het CGVS. De verschillende artikels, foto's en video's die u voorlegt tonen uw band met Z.S. aan, dewelke evenmin betwist wordt door het CGVS. De financiële transactie met M. V., een kennis van Z.S., die u voorlegt staat los van uw verzoek om internationale bescherming. De geboorteakte van uw kind en uw Belgisch arbeidscontract staan eveneens los van uw verzoek om internationale bescherming. De bedreiging op sociale media die u voorlegt (doc.12) is niet gedateerd en er kan uit het screenshot niet blyken dat het bericht aan u gericht is, de bewijswaarde van dit document is nihil.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)”*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2), van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en “*van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid*”.

2.1.2. Wat betreft de ingeroepen vrees, wenst verzoeker vooreerst op te merken dat het niet is omdat zijn oorspronkelijke drijfveer om samen met journalist Z.S. te werken geen politiek motief had, dat hij geen problemen heeft gekend of zal kennen met de Georgische autoriteiten vanwege een vermeende politieke overtuiging. Door samen te werken met Z.S., werd hem een bepaalde politieke overtuiging toegedicht door de Georgische autoriteiten. Verzoeker werkte weliswaar voornamelijk achter de schermen, doch zijn werk leverde volgens hem een substantiële bijdrage aan het publiek maken van de politieke meningen van Z.S. en diens kritiek op het regime in Georgië. Verzoeker stelt dat de Georgische autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, aangezien hij verscheidene keren door hen ondervraagd werd met betrekking tot zijn activiteiten voor Z.S. Hij oppert dat hij bovendien verklaarde dat hij zelf eveneens publieke opmerkingen heeft gemaakt over een actie die plaatsvond aan het regeringshuis in Tbilisi op 20 juni 2019. Uit deze verklaring kan volgens verzoeker worden afgeleid dat hij niet steeds achter de schermen werkte, doch toen hij zich in België bevond eveneens naar de voorgrond trad en zelf kritiek uitte op het regime in Georgië. De verwerende partij gaat hier niet verder op in en rept er in de bestreden beslissing met geen woord over, terwijl dit volgens verzoeker geen onbelangrijk gegeven is aangezien het bijdraagt aan het verhoogd risico op vervolging bij een eventuele terugkeer naar Georgië. Verzoeker werpt verder op dat hij heeft verklaard dat hij op regelmatige wijze dreigberichten krijgt van onbekende personen en dat de verwerende partij ten onrechte stelt dat deze niet zwaarwichtig zijn om als vervolging of ernstige schade aanzien te worden. Er kan volgens verzoeker nochtans niet getwijfeld worden aan de hechte en nauwe professionele samenwerking met Z.S. en er wordt ook niet getwijfeld aan het risico op vervolging voor Z.S., aangezien er in zijn dossier werd overgegaan tot toekenning van de vluchtelingenstatus. Luidens het verzoekschrift kan men de dreigberichten bijgevolg niet zonder meer naast zich neerleggen of als nietszeggend afdoen, nu blijkt dat verzoeker, ondanks zijn minder uitgesproken profiel, eveneens bedreigd werd en er dus wel degelijk een risico op vervolging of ernstige schade aanwezig is.

Verzoeker ontkent voorts dat er sprake is van een inconsistentie in zijn opeenvolgende verklaringen voor wat betreft de vrees dat de autoriteiten drugs bij hem zouden verstoppert. Hij verklaarde immers dat zijn zus en moeder gebeld werden door onbekenden, die verzoeker bedreigden en die zeiden dat hij moest stoppen samen te werken met Z.S., zo niet zouden ze drugs bij hem plaatsen om hem vervolgens valselijk te kunnen beschuldigen en arresteren. Hij verklaarde vervolgens dat hij nooit persoonlijk bedreigd was met het neerleggen van drugs. Dit strookt volgens verzoeker met de waarheid, aangezien de bedreiging geuit werd tegen zijn moeder en zus en niet tegen hem persoonlijk. Van een inconsistentie is dan ook geen sprake. Bovendien is het plaatsen van drugs om personen valselijk te kunnen beschuldigen een praktijk die vaak voorkomt in Georgië.

Verzoeker beaamt voorts dat hij slechts een vermoeden had dat de auto's die hij bij zijn huis zag passeren tot de overheid, en meer bepaald de SUSI, behoorden, maar dat hij het hier onmogelijk zeker over kan zijn. Deze vermoedens zijn echter wel gebaseerd op sterke indicaties, met name het feit dat ze hem overal snel konden vinden en dat ze eveneens snel weet hadden van zijn nieuw gsm-nummer wanneer hij van

nummer wisselde, wat informatie is waar niet zomaar iedereen aan kan geraken. Verzoeker voelde zich niet veilig en heeft hierdoor ook niet de auto's benaderd om te vragen wie zij waren en zij hebben zichzelf nooit voorgesteld. Gezien het politieke klimaat in Georgië en de alom gekende corruptie die er heerst, is het volgens verzoeker meer dan waarschijnlijk dat de auto's inderdaad tot de overheid behoorden en dat zij langs zijn huis passeerden om hem te intimideren en angst aan te jagen. Verzoeker stelt dat hij ook duidelijk heeft verklaard dat de oproepen door onbekende nummers en de aanwezigheid van de auto's verhoogd waren gedurende de laatste periode waarin hij in het land verbleef (van twee keer per maand bellen naar twee of drie keer per dag in de laatste twee weken), waardoor hij hoogstwaarschijnlijk juist op tijd het land is kunnen ontvluchten, vooraleer er iets ernstiger gebeurde. Het feit dat hij (nog) niet werd opgeroepen door de SUSI, betekent volgens verzoeker niet dat de dreiging niet reëel was en de vrees voor vervolging wel degelijk bestaat.

Waar de verwerende partij stelt dat verzoeker de bedreigingen met de dood zoals geuit door de politie onvermeld liet tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud, wat afbreuk zou doen aan de geloofwaardigheid omtrent deze bedreigingen, werpt hij op dat hij toen nochtans verklaarde dat hem gezegd werd om te stoppen met werken voor Z.S., dat hij zijn privéleven moest beschermen en zijn toekomst niet op het spel moest zetten, wat niet mis te verstane bedreigingen uitmaken. Bovendien kan er volgens verzoeker maar moeilijk ingezien worden waarom de verwerende partij stelt dat er sprake is van een afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas, terwijl zij uitdrukkelijk stelt dat er niet getwijfeld wordt aan de hechte band en nauwe professionele samenwerking van verzoeker met Z.S. en terwijl Z.S. erkend werd als vluchteling. Deze twee aspecten in samenhang genomen, kunnen luidens het verzoekschrift enkel en alleen leiden tot de conclusie dat verzoekers asielrelaas juist wel geloofwaardig is. Immers wordt niet getwijfeld aan het asielrelaas van Z.S., noch aan de hechte band en nauwe professionele samenwerking van verzoeker met Z.S.

2.1.3. Wat betreft de bescherming door de Georgische autoriteiten, haalt verzoeker aan dat hij deze onmogelijk kon inroepen, aangezien juist zij degenen waren die hem vervolgden. Volgens verzoeker toont objectieve informatie, die hij aanhaalt en waaruit hij citeert, aan dat er wel degelijk nog steeds sprake is van achterkamerpolitiek en corruptie in Georgië. Hij besluit dat deze verregaande corruptie er mede toe bijdraagt dat hij niet kan rekenen op bescherming van zijn nationale autoriteiten, aangezien hij, door zijn samenwerking met Z.S., door de overheid beschuldigd wordt van kritiek te uiten op het regime en niet zal kunnen rekenen op een eerlijke procesvoering in geval van terugkeer naar Georgië.

2.1.4. In een volgend middelonderdeel meent verzoeker, onder verwijzing naar rechtspraak van de voormalige Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) en het "*UNHCR Handbook on procedures and criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*", dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

2.1.5. Verzoeker besluit dat de verwerende partij zijn zaak niet voldoende bestudeerd heeft en dat de bestreden beslissing op geen enkel stevig en onbetwistbaar argument steunt. Het element van de vrees in hoofde van verzoeker vanwege de Georgische autoriteiten werd op onvoldoende wijze in beschouwing genomen. De bestreden beslissing gaat volgens verzoeker te gemakkelijk uit van het principe van een veilig land van herkomst. Hij stelt in dit verband nog dat de praktijk van het lijsten van veilige landen hoogst verwerpelijk is en dat een dergelijke algemene en abstracte evaluatie nooit voor een individueel geval zonder extra motivatie mag worden uitgevoerd.

2.1.6. Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoeker de Raad, in hoofde, om hem te erkennen als vluchteling en, in ondergeschikte orde, om hem de subsidiaire bescherming toe te kennen daar hij een reëel risico loopt op onmenselijke en vernederende behandelingen in geval van terugkeer naar Georgië, vanwege zijn risicoprofiel. In uiterst ondergeschikte orde verzoekt verzoeker de vernietiging van de bestreden beslissing, aangezien zijn relaas duidelijk onvoldoende geanalyseerd werd, en opdat de verwerende partij tot aanvullende onderzoeksmaatregelen kan overgaan.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming verder integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.4. De Raad stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 20 juni 2022 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst (BS 28 februari 2022).

Daar waar verzoeker in zijn verzoekschrift opwerpt dat de praktijk van het lijsten van veilige landen verwerpelijk is, wijst de Raad erop dat het niet tot zijn bevoegdheid behoort om zich uit te spreken over de inhoud, juistheid en rechtsgeldigheid van de lijst van veilige landen van herkomst, die werd vastgelegd bij het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de

onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Georgië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.5. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon, die internationale bescherming geniet, in aanmerking komt.

2.3.6. Volgens zijn verklaringen vreest verzoeker bij terugkeer naar Georgië in de gevangenis te belanden omwille van zijn banden met de journalist Z.S.

De Raad stelt vast dat *in casu* in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat (i) verzoeker, die zijn verzoek om internationale bescherming voornamelijk stoelt op zijn samenwerking met Z.S., er niet in slaagt aan te tonen dat hij dezelfde, zwaarwichtige vrees voor vervolging kent als Z.S. Verzoeker slaagt er (ii) niet in aannemelijk te maken dat de autoriteiten, de politie noch de SUSI, hem in Georgië bedreigden of naar hem op zoek waren en maakt dan ook niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees koestert om bij terugkeer naar Georgië in de gevangenis te belanden. In verband met de vrees dat de autoriteiten drugs bij hem zouden verstoppert om hem te kunnen arresteren en valselijk te kunnen beschuldigen (a), wordt opgemerkt dat verzoekers verklaringen in dit deel van zijn relaas niet consistent zijn, wat de geloofwaardigheid van zijn vrees ondermijnt, en dat het er tevens op lijkt dat verzoeker zijn relaas in de loop van de procedure heeft proberen aandikken en dat de vrees voor de SUSI louter gebaseerd is op vermoedens. Verder (b) legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af in verband met de onderdrukzetting door de politie, en verzwegen hij zelfs de meest ernstige bedreiging tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud, waardoor verder afbreuk gedaan werd aan de geloofwaardigheid van het relaas. De door verzoeker neergelegde documenten (iii) kunnen, omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde redenen, geen afbreuk doen aan voorgaande appreciatie.

Uit wat volgt blijkt dat verzoeker er niet in slaagt voormelde vaststellingen met concrete argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in de hoger weergegeven argumentatie hoofdzakelijk beperkt tot het herhalen van en het volharden in het vluchtrelaas en van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van blote beweringen en vergoelijkningen en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de commissaris-generaal die duidelijk steun vinden in het administratief dossier, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

2.3.7. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangehaald, en door verzoeker niet wordt ontkend, baseert verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming voornamelijk op zijn samenwerking met Z.S. en verklaarde hij dat diens problemen ook die van hem zijn. De Raad trekt, net zoals de commissaris-generaal, de hechte band en de nauwe samenwerking van verzoeker met journalist Z.S. niet in twijfel. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker Z.S. leerde kennen in 2016 en dat hij op diens vraag voor hem ging werken. Zijn taak bestond er naar eigen zeggen in om video-opnames te maken en de veiligheid van Z.S. te garanderen. Verzoeker vergezelde Z.S. bij opnames in tv-studio's en beschermde hem tijdens manifestaties op straat. Nergens kan worden afgeleid dat verzoeker uit politieke overtuiging voor Z.S. werkte. Hij gaf in dit verband aan dat het hem een mooie kans leek, dat hij weinig te maken had met

journalistiek, dat hij zich vooral wou verdiepen in het cameramerk en dat hij op jonge leeftijd de risico's van het aanvaarden van de job niet kon inschatten. Verzoeker stelde zelf nooit politieke daden in Georgië en nam nooit initiatieven in die richting. Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat de problemen die hij ondervond even zwaarwichtig waren als die van Z.S., die zich als journalist openlijk kritisch uitliet tegen het regime in Georgië, onder meer wat fraude en corruptie betreft en waarvoor deze gearresteerd werd. Los van de bewering in het verzoekschrift dat hij een substantiële bijdrage leverde aan het publiek maken van de politieke meningen van Z.S. en diens kritiek op het regime, liep verzoeker beduidend minder risico als medewerker achter de schermen. Wanneer Z.S. 45 dagen lang opgesloten zat vanwege een belediging op Facebook in 2019, werd verzoeker opgeroepen en ondervraagd door de politie. Hij werd gewaarschuwd voor zijn samenwerking met Z.S. maar mocht na anderhalf uur weer beschikken. Ook toen Z.S. in 2018 zeven uur werd vastgehouden omwille van een incident op de luchthaven van Tbilisi, werd verzoeker slechts kortstondig, meer bepaald een half uur, ondervraagd. Verzoeker werd aldus, in tegenstelling tot Z.S., nooit gearresteerd door de politie, doch slechts kortstondig ondervraagd, en hij gaf zelf aan nooit het slachtoffer te zijn geweest van enig fysiek geweld tijdens een politieke activiteit. Dat hem een bepaalde politieke overtuiging werd toegedicht door samen te werken met Z.S., mag mogelijks wel zijn, maar de Raad treedt het oordeel van de commissaris-generaal bij dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat hij dezelfde, zwaarwichtige vrees voor vervolging kent als Z.S. Waar verzoeker in het verzoekschrift oppert dat hij niet steeds achter de schermen werkte en het voorbeeld gegeven tijdens het eerste persoonlijk onderhoud herneemt, merkt de Raad op dat dit gaat om het eenmalig publiek uiten van opmerkingen op 20 juni 2020 over een actie die plaatsvond op 20 juni 2019 aan het regeringshuis in Tbilisi, toen hij reeds in België was. Hij maakte toen, samen met Z.S., foto's en zij deelden hun meningen over de overheid en Ivanishvili met betrekking tot Rusland, "*om de mensen te laten herinneren wat er gebeurd was*". De Raad merkt op dat het om een eenmalig feit gaat, samen met Z.S., toen hij reeds in België was en dat uit de verklaringen van verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud blijkt dat hij toen aangaf dat hij en Z.S. in België aan verschillende acties hebben deelgenomen, bijvoorbeeld voor Oekraïne, maar dat dit geen acties betroffen die met politiek of corruptie te maken hadden. Uit niets blijkt dat verzoeker, door zijn eenmalige activiteit *sur place* het profiel van actieve opposant in die mate vult dat hij deze perceptie met zich zou meedragen bij terugkeer naar Georgië. Er is aldus geenszins sprake van een verhoogd risico op vervolging bij terugkeer omwille van (politieke) activiteiten in België. Dat de verwerende partij niet verder inging op het eenmalig uiten van commentaar op het Georgisch regime, kan haar dan ook niet worden verweten, in weerwil van wat verzoeker voorhoudt. De bedreigingen die verzoeker regelmatig beweert te krijgen via valse *accounts* op sociale media, betreffen louter schriftelijke bedreigingen van onbekenden, zonder enig gevolg en zijn niet zwaarwichtig genoeg om als vervolging of ernstige schade aanzien te worden. De door verzoeker in dit verband voorgelegde bedreigingen (administratief dossier, map documenten, stuk 12) zijn niet gedateerd en uit het *screenshot* kan niet blijken dat het bericht aan verzoeker gericht is, waardoor hier geen bewijswaarde kan worden aan toegedicht. Uit dit stuk blijkt niet onomstotelijk dat verzoeker, ondanks zijn minder uitgesproken profiel, eveneens bedreigd werd. De Raad herhaalt dat aan de hechte band en de nauwe samenwerking met Z.S. niet wordt getwijfeld maar dat verzoeker niet aantoont dat hij dezelfde, zwaarwichtige vrees voor vervolging kent als Z.S. De Raad benadrukt verder nog dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst, alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Elk verzoek om internationale bescherming dient, zoals thans in het geval van verzoeker, op individuele basis te worden onderzocht op zijn eigen merites waarbij degene die om internationale bescherming verzoekt op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade loopt. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Verzoeker kan zich derhalve geenszins steunen op de erkenning als vluchteling in hoofde van Z.S., doch hij dient op een voldoende concrete manier aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade loopt, dan wel dat het hem in zijn land van herkomst aan nationale bescherming ontbreekt, waar hij echter in gebreke blijft. Het loutere feit dat Z.S. in België als vluchteling werd erkend, houdt geenszins de verplichting in om ook verzoeker internationale bescherming te verlenen. Dat niet wordt getwijfeld aan de hechte band en de nauwe samenwerking tussen verzoeker en Z.S. en dat deze laatste als vluchteling is erkend, maakt nog niet dat het asielaanvraag van verzoeker geloofwaardig, dan wel aannemelijk is.

2.3.8. Verder treedt de Raad het oordeel van de commissaris-generaal bij dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat de autoriteiten, de politie noch de SUSI, hem in Georgië bedreigden of naar hem op zoek waren en dat hij dan ook niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees koestert om bij terugkeer naar Georgië in de gevangenis te belanden.

2.3.8.1. Verzoeker ontkent in het verzoekschrift dat er sprake is van inconsistenties in zijn opeenvolgende verklaringen omtrent de vrees dat de autoriteiten drugs bij hem zouden verstoppert om hem te kunnen arresteren en valselijk te beschuldigen. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal gaf verzoeker eerst aan dat de onbekenden die zijn moeder en zus belden hem bedreigden en zeiden dat hij moest stoppen om samen te werken met Z.S. en indien hij dit niet zou doen dat zij drugs bij hem zouden leggen om hem vals te beschuldigen en te arresteren (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud d.d. 28 juli 2020, p. 6). Later tijdens ditzelfde persoonlijk onderhoud (p. 8) gaf hij uitdrukkelijk aan dat hij nooit bedreigd was dat er drugs bij hem zouden gelegd worden, dat hij soms marihuana gebruikte zonder verslaafd te zijn en dat de gedachte bij hem opkwam dat men dit zou proberen omdat er veel incidenten zijn van valse beschuldiging van mensen door de politie door het plaatsen van drugs. Wanneer dieper ingegaan werd op de onrechtstreekse bedreigingen via de telefoon via zijn moeder en zus, gaf verzoeker ook niet langer opnieuw aan dat er tijdens die telefoongesprekken mee bedreigd werd dat er drugs bij hem zou worden gelegd (p. 9). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal gaf verzoeker dan weer aan dat zijn bedreigers zeiden dat ze wel wisten dat hij cannabis rookte (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud d.d. 9 mei 2022, p. 6). Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat er wel degelijk inconsistenties zitten in verzoekers opeenvolgende verklaringen over de rechtstreekse, dan wel onrechtstreekse bedreigingen als zouden er drugs bij hem geplaatst worden, waardoor de geloofwaardigheid van de vrees wordt ondermijnd. Dat het plaatsen van drugs om personen valselijk te beschuldigen een vaak voorkomende praktijk is in Georgië, zoals verzoeker in zijn verzoekschrift opwerpt, heft deze inconsistenties nog niet op. Daar komt nog bij dat verzoeker geen enkel concreet element aanbrengt om zijn vrees voor de SUSI te staven, waardoor die vrees louter steunt op vermoedens. Zo gaf verzoeker tijdens zijn persoonlijke onderhoud aan dat hij dacht en er zelfs heel zeker van was dat de mensen die hem en Z.S. op straat intimideerden, achtervolgden en beledigden van de SUSI waren, dat de personen die hem bedreigden hem overal volgden en meteen op de hoogte waren als hij verhuisd was of een nieuw gsm-nummer had en dus wel van de SUSI moesten zijn omdat enkel zij aan die informatie geraken, en dat hij nooit contact gehad heeft met iemand van de SUSI die hem als dusdanig voorstelde en nooit door de SUSI werd opgeroepen. Dat hij onder druk gezet werd door de SUSI is dan ook niet meer dan een blote bewering, die enkel steunt op vermoedens, die, niettegenstaande ze luidens het verzoekschrift gebaseerd zijn op sterke indicaties, niet hard worden gemaakt. Het komt overigens ook bevreemdend voor dat de SUSI al de moeite zou doen om hem via telefoon onrechtstreeks en via het voorbij rijden in donkere auto's langs zijn huis zou bedreigen, maar nooit contact met hem opnam of hem aansprak. Waar verzoeker nog aanvoert dat, gezien het politieke klimaat in Georgië en de alom gekende heersende corruptie, het meer dan waarschijnlijk is dat de auto's inderdaad tot de overheid behoorden en dat zij langs zijn huis reden om hem te intimideren en angst aan te jagen, merkt de Raad op dat dit niet meer is dan een loutere veronderstelling en dat dit geen afbreuk doet aan de pertinente en terechte vaststelling dat de vrees voor de SUSI enkel gebaseerd is op vermoedens, die geenszins worden gestaafd aan de hand van enig concreet begin van bewijs. Verzoeker mag verder dan wel opnieuw beweren dat de oproepen door onbekende nummers en de aanwezigheid van auto's verhoogden gedurende de periode voorafgaand aan zijn vertrek, maar maakt deze loutere blote bewering geenszins hard.

2.3.8.2. Naast de SUSI zou ook de politie verzoeker onder druk gezet hebben. Echter is er ook hier sprake van tegenstrijdigheden tussen verzoekers opeenvolgende verklaringen doorheen de administratieve procedure. Verzoeker vertelde bij het commissariaat-generaal telkens over twee ondervragingen door de politie. De eerste vond plaats in 2018 toen Z.S. zeven uur werd aangehouden na een incident op de luchthaven van Tbilisi toen Angela Merkel Georgië bezocht en hij haar trachtte aan te spreken. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud (notities, p. 7) stelde verzoeker dat hij toen een half uur ondervraagd werd door de politie, waarbij hij gevraagd werd naar zijn contacten, activiteiten en samenwerking met Z.S. en dat hij erna gewoon naar huis mocht gaan. In verband met het incident in 2019, toen Z.S. 45 dagen in de gevangenis zat naar aanleiding van het plaatsen van een Facebookbericht, verklaarde verzoeker dat hij toen anderhalf tot twee uur ondervraagd werd door de politie. Hij gaf aan dat hem vragen werden gesteld, maar dat hij ook "*een beetje onder druk*" werd gezet om te stoppen met werken, om zijn privéleven te beschermen en zijn toekomst niet op het spel te zetten, en dat hij daarna mocht vertrekken (p. 7-8). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud legde verzoeker andere verklaringen af en dikte hij zijn verklaringen aan. Zo verklaarde hij dat hem tijdens de eerste ondervraging in 2018 werd gezegd dat als hij niet zou stoppen met samenwerken met Z.S. hij in de gevangenis zou belanden of dat hij ergens zou dood gewurgd worden zodat niemand de doodsoorzaak zou te weten komen (notities, p. 7). Er kan niet worden ontkend dat er sprake is van een manifeste tegenstrijdigheid tussen verzoekers opeenvolgende verklaringen over het al dan niet bedreigd zijn door de politie en tevens is er een discrepantie in zijn opeenvolgende verklaringen over wanneer hij dan, al dan niet ernstig, onder druk zou zijn gezet door de politie, met name tijdens de ondervraging in 2018 dan wel in 2019. Van verzoeker kan redelijkerwijze

verwacht worden dat hij reeds tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal duidelijkheid zou scheppen over de geuite bedreigingen door de politie. Door dit niet te doen, wordt reeds afbreuk gedaan aan de bijkomende, ernstige bedreigingen zoals aangevoerd tijdens het tweede persoonlijk onderhoud. Het komt overigens bevreemdend voor dat verzoeker het meest ernstige incident, namelijk de expliciete bedreiging met opsluiting, en meer nog, zelfs met de dood niet meteen ter sprake zou brengen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Verzoeker geeft daarvoor geenszins een overtuigende uitleg of verantwoording. Hij oppert in het verzoekschrift dat hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal verklaarde dat hem gezegd werd te stoppen met werken voor Z.S., dat hij zijn privéleven moest beschermen en zijn toekomst niet op het spel moest zetten en dat dit niet mis te verstane bedreigingen uitmaken. De Raad merkt op dat deze bedreigingen geenszins gelijk te stellen zijn met expliciete bedreigingen tot gevangenneming en met doodsb bedreigingen en daar komt nog bij dat verzoeker deze bedreigingen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud koppelde aan de tweede ondervraging in 2019 en niet aan de eerste in 2018. De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben betrekking op essentiële elementen van verzoekers asielrelaas, en niet op details, waarvan mag worden verwacht dat verzoeker hierover doorheen de administratieve procedure eenduidige verklaringen zouden afleggen, *quod non*. Het geheel van de vaststellingen doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers relaas.

2.3.9. De neergelegde documenten worden eveneens meegenomen in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Deze documenten moeten worden meegewogen in samenhang met de verklaringen van verzoeker.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen, omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

2.3.10. Indien zoals *in casu* is vastgesteld dat verzoeker de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt omdat aan zijn verklaringen geen geloof kan gehecht worden, is een verder onderzoek van de materiële bestanddelen van de vluchtelingendefinitie niet langer noodzakelijk. Bijgevolg is verzoekers betoog betreffende het gebrek aan overheidsbescherming niet dienstig.

De verwijzingen naar algemene informatie omtrent achterkamerpolitiek en verregaande corruptie in Georgië, volstaan overigens niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming zou ontberen.

2.3.11. De vaststellingen, zoals opgenomen in de bestreden beslissing, zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en worden door verzoeker, zoals blijkt uit wat voorafgaat, in voorliggend verzoekschrift niet op dienstige wijze weerlegd of ontkracht.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

2.3.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.13. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.14. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst, Georgië, in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.15. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het commissariaat-generaal tweemaal werd gehoord. Tijdens deze interviews kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan en de zaak niet voldoende bestudeerd heeft, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.16. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.17. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.18. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende de kennelijke ongegrondheid van het verzoek te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, en 3°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS